

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/73/2014
Identifikačné číslo spisu:	6113011259
Dátum vydania rozhodnutia:	04.02.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:6113011259.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 4. februára 2015 v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému T. U. pre obzvlášť závažný zločin vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 2 To 35/2014 zo dňa 27. mája 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného T. U. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 6. marca 2014, sp. zn. 3 T 89/2013, bol obvinený T. U. uznaný vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 145 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. c/ Tr. zák. na tom skutkovom základe ako je to uvedené v jeho výrokovej časti.

Za to mu bol uložený podľa § 145 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. a § 39 ods. 1 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia (§ 48 ods. 3 písm. b/ Tr. zák.).

Súčasne podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. bolo obvinenému uložené ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou a podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Tr. zák. aj ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný k povinnosti na náhradu škody Zdravotnej poisťovni UNION, a.s., Bratislava vo výške 18,17 eur a poškodenej P.L. škodu vo výške 385,63 eur.

Poškodení P. P. so zvyškom nároku na náhradu škody (podľa § 288 ods. 2 Tr. por.) a Sociálna poisťovňa Bratislava v celom objeme uplatneného nároku (podľa § 288 ods. 1 Tr. por.) boli odkázaní na občianske súdne konanie.

Rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici podľa § 321 ods. 1 písm. f/, ods. 2 Tr. por. bol rozsudok okresného súdu zrušený vo výroku o náhrade škody u poškodenej P. P. a na základe § 322 ods. 3 Tr. por. bol obvinený T. U. podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazaný k povinnosti na náhradu škody poškodenej P. P. z titulu majetkovej škody vo výške 385,63 eur a z titulu nemajetkovej ujmy vo výške 30.000 eur a so zvyškom jej nároku bola odkázaná na občianske súdne konanie podľa § 288 ods. 2 Tr. por.

Obvinený T. U. dňa 9. októbra 2014 prostredníctvom obhajcu podal proti rozsudku krajského súdu dovolanie podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por. s odôvodnením, že rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

V časti odôvodnenia dovolania označenej ad A/ uviedol, že spáchanie skutku nepopiera, avšak namieta jeho právnu kvalifikáciu, pretože svojim konaním vykonal zabitie poškodenej H. P. a nie jej vraždu. V tejto súvislosti poukázal na závery znaleckého posudku znalcov MUDr. P. P. a MUDr. L. I. z odvetvia súdne lekárstvo, z ktorých vyplýva, že poškodená v opilsti spadla do jamy bez toho, aby mal v úmysle spôsobiť jej smrť. Tak, ako to uviedol vo svojich skorších výpovediach, za poškodenou skočil, bola tam tma a pohyboval sa nekoordinovane. Nie je pravdou, že by po nej skákal v úmysle ju usmrtiť. Sám bol pod vplyvom alkoholu a omamných látok.

V ďalšej časti dovolania označenej ad B/ obvinený namietal správnosť výroku rozsudku okresného súdu o jeho povinnosti na náhradu škody poškodenej P. P., pokiaľ ide o náhradu nemajetkovej ujmy vo výške 30.000 eur. V tejto časti oprel svoju námietku o dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. g/ a písm. i/ Tr. por., teda že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom a na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Obvinený namietal predovšetkým, že poškodená P. P. neodôvodnila výšku uplatneného nároku na náhradu škody vo výške 50.000 eur a súd v tomto smere nevykonal žiadne dôkazy. Vyjadril názor, že nevykonanie dôkazu naplnia dovolací dôvod nezákonného dôkazu.

V ďalšej časti dovolania obvinený vytýkal súdu nesprávnu aplikáciu hmotnoprávneho ustanovenia § 11 a nasl. Občianskeho zákonníka upravujúcich náhradu nemajetkovej ujmy. Poukázal na právny názor vyslovený v rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 2 To 21/2004 a dôvodil, že „adhézne konanie vedené voči nemu, neobsahuje prvok náhrady nemajetkovej ujmy titulom zásahu do práva na ochranu súkromia a rodinného života“. Namietal tiež, že súd vo výrokovvej časti nediferencoval výšku náhrady škody vo vzťahu k jednotlivým poškodeným, teda P. P. a deťom jej alebo jej dcéry mal. W. a mal. H. U..

Z uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil, že napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 27. mája 2014, sp. zn. 2 To 35/2014 bol porušený zákon v jeho neprospech a následne, aby tento rozsudok ako aj rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica, sp. zn. 3 T 89/2013 zo dňa 6. marca 2014 zrušil a prikázal súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu opätovne prejednal a rozhodol.

Dovolateľ súčasne navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 380 ods. 4 Tr. por. rozhodol o prerušení výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený vyššie uvedeným rozsudkom okresného súdu.

Prvostupňový súd v súlade s § 376 Tr. por. doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie krajskému prokurátorovi a poškodenej P. P. a potom spis predložil dovolaciemu súdu na rozhodnutie o podanom dovolaní.

Prokurátor krajskej prokuratúry vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného z 22. októbra

2014 v podstate uviedol, že dovolanie obvineného T. U. nepovažuje za dôvodné, keďže na hlavnom pojednávaní Okresného súdu Banská Bystrica dňa 7. februára 2014 urobil tento vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Tr. por. o svojej vine. Súd jeho vyhlásenie podľa § 257 ods. 7 Tr. por. prijal a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom spáchanie skutku priznal nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia. Preto s poukazom na ustanovenie § 257 ods. 5 Tr. por., podľa ktorého vyhlásenie obvineného o vine je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por. navrhol podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolanie obvineného odmietnuť.

Vo vzťahu k dovolacej námietke obvineného voči výroku o náhrade škody prokurátor vyjadril názor, že v trestnom konaní je potrebné klásť dôraz aj na dodržiavanie práv poškodených, pokiaľ ide o ich nároky za spôsobenú majetkovú alebo nemajetkovú ujmu. Krajský súd správne rozhodol na základe výsledkov dokazovania, v rámci ktorého boli zisťované okrem iného aj rodinné vzťahy medzi nebohrou H. P. a jej deťmi resp. jej matkou P. P.. Navrhol preto dovolanie obvineného odmietnuť.

Poškodená P. P. vo svojom písomnom vyjadrení k dovolaniu obvineného uviedla, že s obsahom dovolania a s dôvodmi, pre ktoré dovolanie podal, sa nestotožňuje. Podľa jej názoru výsledkami dokazovania bol jednoznačne preukázaný úmysel obvineného jej dcéru usmrtiť. V ďalšej časti podrobnejšie uviedla aké veľké útrapy „na celý život“, spôsobila smrť jej dcéry a to najmä jej dvom maloletým deťom, ktoré stratili matku a riadne rodinné zázemie. Vyjadrila názor, že zo strany obvineného ide o snahu vyhnúť sa trestnej zodpovednosti, ako aj zodpovednosti za spôsobenú škodu. Navrhla preto, aby najvyšší súd dovolanie obvineného v celom rozsahu odmietol.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolaním možno napadnúť len právoplatné rozhodnutie súdu, ktorým bola vec právoplatne skončená. V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici ako odvolacieho súdu, ktorým bol obvinený právoplatne odsúdený.

Proti takémuto druhu rozhodnutia je dovolanie prípustné. Dovolanie podal obvinený prostredníctvom obhajcu, bolo preto podané osobou oprávnenou podľa § 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por. K podaniu dovolania došlo na Okresnom súde Banská Bystrica, t.j. v mieste príslušnom podľa § 370 Tr. por.

Podľa § 257 ods. 5 Tr. por. ak obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlási, že je vinný zo spáchania skutku alebo niektorého zo skutkov uvedených v obžalobe, alebo urobil vyhlásenie podľa odseku 4, súd v tomto rozsahu postupuje primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. a zároveň obžalovaného poučí, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním, okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. f/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci odmietne dovolanie, ak bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné.

Z obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní zo 7. februára 2014 (č.l. 962 až 965) vyplýva, že skôr uvedené zákonné podmienky boli v posudzovanej veci v celom rozsahu splnené. Predseda senátu umožnil obvinenému, aby urobil niektoré z vyhlásení podľa § 257 Tr. por. a následne obvinený v celom rozsahu priznal spáchanie skutku, pre ktorý bola na neho podaná obžaloba. Vyhlásil že je vinný a preto mu boli podľa § 333 ods. 3 písm. c/, písm. d/, písm. f/, písm. g/ a písm. h/ Tr. por. položené otázky, na ktoré, a to na každú z nich, odpovedal kladne. Následne na to súd podľa § 257 ods. 7 a ods. 8 Tr. por. prijal vyhlásenie obvineného a vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom priznal spáchanie skutku sa nevykoná a vykoná len dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody a ochrannom opatrení.

Z obsahu dovolania je zrejmé, že obvinený neuplatňoval dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c/ Tr. por.

V posudzovanej veci teda boli splnené zákonné podmienky uvedené v § 257 ods. 5 Tr. por. a súdom prijaté vyhlásenie obvineného je neodvolateľné a v tomto rozsahu je dovolaním nenapadnuteľné.

Na podklade týchto úvah Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného, ktoré bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie nie je prípustné podľa § 382 písm. f/ Tr. por., bez meritórneho preskúmania veci odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.